

forbære at behandle en Sag af den Vigtighed.

Thomsen: Da den sidste ærede Taler havde Ordet og atter gjen tog den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage), at de, der stemte mod det her foreliggende Forslag om Nedsættelse af en Kommission, skulde være Ansvarst for, at der i 6 Maaneder ikke kom Noget ud af det, saa maa jeg for mit Vedkommende nedlægge en bestemt Indsigelse derimod. Jeg tvivler ikke om, at det er de Herrers Hensigt at fremme Frihaonensagen — den samme Hensigt have ogsaa vi. Dissentsen mellem os er, om den her foreslaaede Vej er praktisk eller ikke. Efter min Overbevisning taler Erfaringen her fra dette Thing altfor stærkt mod at vedtage et Forslag som det her foreliggende, et Forslag, som gaar ud paa, at der skal nedsættes en Kommission valgt af Rigsdagens Thing, som skulde forberede og lette Behandlingen af Sagen, naar den kom hertil. Jeg skal i den Anledning erindre om, at for 3 eller 4 Aar siden blev der i Henhold til Dussen fra dette Thing nedsat en Kommission, sammensat fuldstændig overensstemmende med de Dussen, der kom herfra, for at behandle en Sag, og da den blev færdig, forelaa den 3 Maaneder i det følgende Thing uden at bringe noget Resultat, i de følgende 6 Maaneder blev bragte heller ikke noget Resultat, og den foreligger endnu uden at have bragt noget Resultat. Erfaringen derfra taler sandelig ikke for at nedsætte en Kommission. Men vi have en Erfaring endnu fra dette Aar. Finantsloven blev i Oktober Maaned henvisst til et Udvalg paa 15 Medlemmer. Det kom saa vidt, at der blev afgivet en Betænkning. Efter de nye Valg forandrede Finantsudvalgets Sammensætning saaledes, at der i Stedet for to udtraadte Medlemmer indtraadte to nye Medlemmer. Paa Grund af dette blev den Forordning opstillet, at man skulde begynde forfra og gjenmemgaa ligesaa grundig og paa samme Maade affurat de samme Spørgsmaal, som det tidligere Finantsudvalg havde behandlet. De Herrer kunne være fuldstændig overbeviste om, at dersom dette Forslag gik igennem, og der i Sommer arbejdedes af en Kommission paa 7 Medlemmer af hvert Thing, og Sagen saa næste Aar blev forelagt her, og den blev henvisst til et Udvalg paa 7, 9, 11, 15 Medlemmer, saa vilde man gjøre affurat det samme, man vilde begynde forfra. Nei, det er slet ikke det, hvorpaa det kommer an! Om en nedsat Kommission skal faae noget Resultat, det afhænger af, om det er de

Herrers Taktik til den Tid at forhandle hurtig eller langsomt, at faae Resultater eller bpnaa Goldhed, det vil være det afgjørende. Den Taktik, de Herrer vælge, vil komme til at bestemme, om der skal komme noget Resultat.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Tauber): Det ærede Medlem mener, det vil bero paa, hvilken Taktik vi vilde vælge. Vi have en bestemt Taktik, og den følge vi: det er Forhandlingspolitikken. Men den følge de Herrer ikke i mangfoldige Tilfælde. De Herrer afvise Forhandling om det ene Spørgsmaal efter det andet. Det møde vi i Told-sagen; det møde vi i mangfoldige Spørgsmaal fra Regjeringens Side — det er ikke de Herrer af Mindretallet, jeg taler om. Men fra dette Things Side forhandle vi enhverjombest Sag saglig, og i den Taktik vil der ingen Forandring ske, det behøver det ærede Medlem ikke at frygte for. Naar det ærede Medlem nu henviser til Landbo-høstskolekommissionen, som ikke har bragt noget Resultat, saa glemmer det ærede Medlem, at denne Kommission fremgik, ikke af Thingets Valg, men af Regjeringens Valg — og det gjør en meget væsentlig Forskjel. Det var en ren og klar Regjeringskommission. Og naar det ærede Medlem henviser til Finantslovens Behandling i denne Samling, saa maa det ærede Medlem ikke undre sig over, at man ikke kunde optage Finantslovsbehandlingen paa samme Standpunkt og lægge den afgivne Betænkning til Grund, naar der var kommet et Par nye Medlemmer ind (En Stemme: Tre) — ja tre nye Medlemmer ind, som selvfølgelig havde Ret til at gjøre deres Anskuelser gjældende. Og vel at mærke, der var ikke blot kommet tre nye Medlemmer i Finantsudvalget, men Thingets Sammensætning var væsentlig forandret. Saa siger det ærede Medlem, at vi have 6 Maaneder til at behandle en saadan Sag. Der er Noget, som jeg i mange Aar ikke har oplevet, saavidt jeg mindes, at vi have haft 6 Maaneder til en Sags Behandling her i Rigsdagen. Vi pleie at have et Par afbrudte Samlinger paa et Par Maaneder hver, og det have vi ogsaa haft taar; men saadan et Par afbrudte Samlinger ere alle Sagers Død. Det er imidlertid ikke vor Skyld, at Samlingerne afbrødes paa den Maade, det skyldes hele den konstitutionelle Sædvane, som Regjeringen følger; det er ikke vor Sag. Nei, mine Herrer, dersom der ikke kommer Noget ud af denne Sag, naaket vi agte at behandle den, skal Ansvarst hvile paa Regjeringen, fordi den ikke har indbragt Sagen for, paa Landstinget, som har sendt os den